

DOSAR NR. 7438/2/2010

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 365
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 21.01.2011
CURTEA COMPUSĂ DIN:
PREȘEDINTE: STOICHIN DORINA
GREFIER: BADEA CRISTINA

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de formulată de reclamanta **SC TODY LABORATORIES SRL** în contradictoriu cu pârâții **MINISTERUL SĂNĂTĂȚII, PRIN MINISTRUL CSEZE ATTILA ȘI CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE, PRIN PREȘEDINTE DR. NICOLAE DUȚĂ**, având ca obiect „anulare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamanta, prin avocat Mavin Tamara Mădălina, cu împuternicire avocațială la dosar, pârâta Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin Președinte Dr. Nicolae Lucian Duță, reprezentantă de consilier juridic Ana Maria Florea, cu delegație la dosar, lipsind pârâtul Ministerul Sănătății, prin ministrul Cseke Attila.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care,

Curtea, constatând ca nu mai sunt cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, constată cercetarea judecătorească încheiată și acordă cuvântul pe excepția lipsei procedurii prealabile și excepția lipsei de interes invocate de pârâta Casa Națională de Asigurări de Sănătate prin întâmpinare și pe cererea de chemare în judecată.

Reclamanta, prin reprezentant, având cuvântul solicită respingerea celor două excepții invocate de pârâtă prin întâmpinare avându-se în vedere și răspunsurile la aceasta formulate și depuse la dosar la termenul anterior, iar pe fond solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, anularea Ordinului comun emis de către Ministerul Sănătății și Casa Națională de Asigurări de Sănătate numărul 265/2010 ca netemeinic și nelegal, iar în subsidiar anularea tuturor articolelor în care este menționată metodologia decontării „per caz rezolvat” ce face obiectul

acțiunii.

Pârâta Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin consilier juridic, având cuvântul, pune concluzii de admitere a excepțiilor invocate și dezbătute pe larg în întâmpinare, iar pe fond, solicită respingerea cererii de anulare a dispozițiilor Ordinului comun al ministrului sănătății și al președintelui C.N.A.S. nr. 265/408/2010, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 150 C.pr.civ., declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

C U R T E A,

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 26.08.2010, reclamanta SC TODY LABORATORIES SRL, a chemat în judecată pe pârâții Ministerul Sănătății reprezentat prin Cseke Attila în calitate de Ministru și Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), reprezentată de Președinte dr. Nicolae Lucian Duta, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună: anularea actului administrativ emis de Ministerul Sănătății și Casa Națională de Asigurări de Sănătate sub număr 265/408 din data de 01 aprilie 2010, intitulat Ordin.

În motivarea acțiunii, în fapt, se arată că Ministerul Sănătății împreună cu Casa Națională de Asigurări de Sănătate în calitatea lor de reprezentanți ai autorității publice centrale, au emis la data de 01 aprilie 2010 Ordinul 265/408, privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2010.

În forma actuală Ordinul este antieconomic și îndreptat împotriva gestionării eficiente a banilor asiguraților pentru că prin metodologia actuală a decontării aplicată de către Ministerul Sănătății și CNAS, spitalelor li se acordă decontări "în funcție de numărul cazurilor externate", fără a le fi plafonate costurile analizelor și astfel pe asigurați îi costă anumite analize făcute în spitale cu până la 1500% mai mult decât efectuarea acestora în laboratoarele private, conform dovezilor din SEAP, site-ul de achiziții publice www.e-licitatie.ro prin care unitățile publice medicale continuă să se aprovizioneze cu reactivi, aparatură și consumabile, fără să justifice banii cheltuiți.

Modalitatea actuală prin care Ministerul Sănătății și CNAS, alocă banii publici către unitățile de stat pentru activitatea de laborator se face fără dovezi de

realizare a unitatii optime de cost a analizelor efectuate in laborator, fapt ce genereaza atat o imensa risipa ai banilor asiguratilor cat si discriminarea sectorului privat in accesarea fondurilor publice.

Prin acest Ordin, contractele anuale de finantare ale Ministerului Sanatatii si Casa Națională de Asigurări de Sănătate ar fi trebuit sa stabileasca pentru unitatile publice medicale un plafon maxim admis al costului analizei efectuate in regie proprie asa cum, prin acest Ordin, sunt impuse laboratoarelor private tarife maxime de decontare de catre CNAS a analizelor efectuate in ambulatoriu.

Conform legii, "bunurile" din domeniul public, sunt afectate unui interes general, ceea ce presupune "folosirea lor in interes public", iar statul conform normelor constitutionale trebuie sa asigure protejarea intereselor nationale in activitatea economica si financiara.

Or prin prezentul Ordin a carei anulare o solicita, Ministerul Sanatatii si CNAS au actionat abuziv, contrar interesului public si contrar literei si spiritului Constitutiei, urmand ca in cele din urma cei care au de suferit sa fie platitorii de asigurari de sanatate.

Se invocă astfel prin prezenta un interes legitim public, in masura in care vatamarea interesului legitim public decurge in mod logic din incalcarea dreptului subiectiv si interesului legitim privat.

Actele emise de autoritatile centrale trebuind sa se conformeze Constitutiei, legilor si ordonantelor guvernamentale, urmand ca in conformitate cu prevederile art. 1 alin 1 din Legea 29/1990 cu modificarile si completarile ulterioare "orice persoana care se considera vatamata intr-un drept al sau ori intr-un interes legitim, de catre o autoritate publica, printr-un act administrativ sau prin nesolutionarea in termenul legal al unei cereri, se poate adresa instantei de contencios administrativ competente pentru anularea actului, recunoasterea dreptului pretins sau a interesului legitim si repararea pagubei ce i-a fost cauzata. Interesul legitim putand fi atat privat cat si public" .

Avand in vedere, faptul ca fondurile Ministerului Sanatatii si CNAS sunt alocate in mod discriminatoriu catre laboratoarele private in comparatie cu fondurile alocate unitatilor publice medicale (spitale, directii de sanatate publica, centre de transfuzie, institute de igiena) conform Ordinului numarul 265/408/2010, conditiile de eligibilitate pentru semnarea contractului cu laboratoarele private includ obligativitatea detinerii acreditarilor ISO 17025 sau ISO 15189, in timp ce contractarea si decontarea din fondurile publice a serviciilor medicale furnizate de

unitatile publice medicale nu impune aceeasi obligativitate a detinerii acreditarii ISO 17025 si ISO 15189.

Prin acelasi Ordin se prevede faptul ca laboratoarele private primesc banii dupa principiul decontarii "per analiza", in timp ce unitatile medicale publice deconteaza servicii medicale din fondurile publice prin metodologia decontarii "per caz rezolvat" unde costul efectuarii unor analize din banii asiguratilor urca pana la 1500% mai mult fata de costul platit catre laboratoarele private, conform metodologiei care are rolul de exemplu, depuse de catre subscrisa atat la Ministerul Sanatatii cat si la CNAS, solicitam constatarea nulitatii acestui Ordin. In sustinerea acestei solicitari, aducem fata de cele enuntate mai sus si argumentul juridic al prevederilor art. 34 din Constitutie, prin care se statueaza dreptul la ocrotirea sanatatii, iar in acest sens alin. 2 si 3 prevad faptul ca "statul este obligat sa ia masuri pentru asigurarea igienei si sanatatii publice", urmand ca "organizarea asistentei medicale si a sistemului de asigurari sociale pentru boala, accidente, maternitate si recuperare, controlul exercitarii profesiilor medicale si a activitatilor paraclinice, precum si alte masuri de protectie a sanatatii fizice si mentale a persoanei sa se faca conform legii", lege care prevede in mod nelegal un regim discriminatoriu si din punct de vedere al proprietatii private in comparatie cu proprietatea de stat, precum si mentinerea unei stari de concurenta neloiala in acordarea fondurilor publice pe astfel de metodologii.

Drept pentru care prin Ordinul 265/408/2010, a fost incalcat in mod grav principiul legalitatii si dispozitiile imperative ale legii, de ocrotire a unor interese legitime generale, vatamandu-se prin aceasta drepturi, interese, recunoscute de legea contenciosului administrativ si Constitutie.

In sustinerea celor de mai sus s-au invocat și prevederile din legea contenciosului administrativ, care se refera in mod explicit la "un drept recunoscut de lege" precum si prevederile art. 21 din Constitutie care consacra principiul dupa care "orice persoana se poate adresa justitiei pentru apararea drepturilor, a libertatilor si a intereselor sale legitime", reglementari care vin in sustinerea rolului contenciosului administrativ de garant al legalitatii actelor administrative, contracarand "excesele de putere", manifestate in speta de fata prin incalcarea drepturilor si libertatilor cetatenilor, in calitatea lor de platitori de asigurari de sanatate pe de o parte si beneficiari pe de alta parte.

In forma actuală, Ordinul 265/408/2010 este discriminatoriu pentru laboratoarele private, deoarece laboratoarele private pot contracta cu CNAS si deconta analize de laborator numai daca detin acreditarea ISO 17025 sau ISO

15189, in timp ce spitalele nu au o astfel de obligatie, doar 20% dintre acestea detinand astfel de acreditari.

Deasemenea acest Ordin genereaza o competitie neloiala, avand in vedere faptul ca de ani de zile Ministerul Sanatatii si CNAS au definite unitati de cost pentru fiecare analiza decontata din fondurile de asigurari de sanatate, dar aceste unitati de cost sunt aplicate prin acest ordin numai laboratoarelor private, care astfel sunt constranse in conditii de competitie neloiala cu laboratoarele de stat, care primesc fonduri fara a fi stabilit nici un plafon maxim al decontarii analizelor.

Astfel, vatamarea drepturilor recunoscute de lege are la baza incalcarea textelor constitutionale la care am facut referire si in subsidiar vatamarea unui interes legitim.

Prin urmare se solicita instantei sa retina ca actul atacat este unul abuziv, fiind emis cu exces de putere, deci contrar Constitutiei sau legii.

Se învederează instantei, faptul ca inainte de a introduce actiunea in instanta am oferit posibilitatea autoritatilor administrative emitente a Ordinului 265/408/2010, de a inlatura actul ilegal, prin indeplinirea procedurii prealabile prevazute de lege, astfel la data de 25.05.2010 am inaintat Ministerului Sanatatii si CNAS spre solutionare plangerea noastra, la care in data de 08.06.2010, sub numarul 4149, am primit un raspuns in care sunt prevazute un sir de prevederi legale, iar institutiile in speta nu isi reproseaza nimic referitor la modul in care gestioneaza banii asiguratilor, neoferind nici o explicatie la cele semnalate de catre subscrisa in plangere, Ministerul Sanatatii si CNAS, uitand ca sunt simpli gestionari platiti sa administreze cu maxima eficienta fondul de sanatate a carui proprietari adevarati sunt contribuabilii.

Starea actuala de fapt face posibila scurgerea de bani cu buna stiinta si afecteaza pe fiecare asigurat, care plateste banii catre CNAS si care se asteapta ca managementul CNAS sa ii ofere o gestionare eficienta a fondurilor si nu una paguboasa, astfel incat atunci cand asiguratul ajunge la spital i se spune numai despre asa zisa lipsa de fonduri pentru medicamente, materiale sanitare, aparatura etc. , nu si de proasta gestionare a sistemului sanitar de stat, care este asa zis subfinantat, in timp ce laboratoarele private se afla cu gramada in prag de faliment si depind economic de mila si bunul plac al celor care decid la Ministerul Sanatatii si CNAS.

Astfel, avand in vedere cele expuse mai sus, actele atasate si faptul ca plangerea prealabila in cazul unui act administrativ normativ poate fi formulata oricand, iar persoana vatamata intr-un drept recunoscut de lege sau intr-un interes

legitim printr-un act administrativ, nemulțumita de răspunsul primit la plângerea prealabilă se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru a solicita anularea în tot sau în parte a acestuia, s-a solicitat admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și să se dispună anularea în întregime a actului administrativ normativ, respectiv Ordinul 265/408/2010 emis de către Ministerul Sănătății împreună cu CNAS și prin aceasta încetarea definitivă a efectelor juridice produse de acesta.

De asemenea, reclamanta solicită să se constate că în speta de față sunt îndeplinite cerințele prevăzute de lege, respectiv: actul administrativ normativ atacat a produs o vătămare unui drept sau unui interes legitim; actul emana de la o autoritate publică; a fost îndeplinită procedura prealabilă;

În dovedirea acțiunii reclamanta a depus următoarele înscrisuri: Ordinul a cărei anulare o solicită nr. 265/408/2010; răspunsul primit din partea Ministerului Sănătății și CNAS la plângerea noastră nr. 4149/08.06.2010 și 38790113.08.2010 prin care i s-a comunicat reclamantei refuzul rezolvării acesteia.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 21, art. 34, art. 52 alin 1 și art. 135 alin 2 lit. b coroborate cu dispozițiile Legii 29/1990 astfel cum a fost modificată și completată.

Pârâta CNAS a depus întâmpinare prin care a solicitat admiterea excepției lipsei procedurii prealabile și respingerea acțiunii ca inadmisibilă, excepție întemeiată pe disp. art. 7 din Legea nr. 554/2004 în sensul că cel care se consideră vătămat în drepturile sale, se va adresa pentru apărarea dreptului său în termen de 30 de zile de la data când i s-a comunicat actul administrativ atacat sau la expirarea prevăzut la art. 1 alin. 2, autorității emitente înainte de a cere instanței anularea actului.

În cuprinsul aceleiași întâmpinări s-a invocat și excepția lipsei de interes deoarece exercițiul acțiunii în justiție trebuie să îndeplinească anumite condiții: să fie legitim, să fie personal, să fie născut și actual și să existe în momentul în care este formulată cererea.

Pe fondul cauzei s-a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată deoarece susținerile reclamantei care se substituie în mod nejustificat în interesele persoanelor asigurate, se referă la serviciile medicale paraclinice efectuate de spitalele publice pentru pacienții internați.

În conformitate cu art. 71 din HG nr. 262/2010 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2010 spitalele au obligația

de a asigura din suma contractată cu casele de asigurări de sănătate toate cheltuielile potrivit legii iar modalitățile de plată a serviciilor medicale spitalicești contractate cu casele de asigurări de sănătate pot fi, după caz, tarif pe caz rezolvat (sistem DRG) sau tarif mediu pe caz rezolvat pe specialități, tarif pe zi de spitalizare, decontarea serviciilor medicale spitalicești realizându-se în funcție de numărul cazurilor externate raportate.

Conform art. 188 și 190 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în sistemul sănătății, spitalele publice sunt instituții publice finanțate integral din venituri proprii și funcționează pe principiul autonomiei financiare prin aceasta înțelegându-se organizarea activității spitalului pe baza bugetului de venituri și cheltuieli propriu; achiziționarea de către spitale a medicamentelor și a resturilor materialelor sanitare se face în conformitate cu reglementările legislației privind achizițiile publice și în limita de venituri și cheltuieli a acestuia.

Elaborarea bugetului de venituri și cheltuieli ale spitalului public, respectiv proiectul bugetului de venituri și cheltuieli, execuția bugetului de venituri și cheltuieli se face în conformitate cu anexa 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1043/2010 privind aprobarea Normelor metodologice pentru elaborarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului public.

Pârâțul, Ministerul Sănătății a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii. S-a solicitat ca reclamantul să-și precizeze acțiunea în sensul de a menționa anularea căror articole o solicită din Ordinul comun nr. 265/2010 și indicarea temeiului legal în baza căruia a formulat prezenta acțiune.

S-a solicitat respingerea ca neîntemeiat a capătului de cerere privind anularea în tot a actului administrativ cu caracter normativ deoarece reclamantul nu a motivat în fapt și în drept capătul de cerere privind anularea în tot a Ordinului comun nr. 265/2010. De asemenea, nu există nici un element care să ducă la concluzia că actul administrativ cu caracter normativ este discriminatoriu iar la emiterea ordinului a fost avut în vedere aspecte tehnice, sociale, financiare concrete .

Nu există nici un element de fapt și de drept care să conducă la ideea că prin conținutul său ordinul contestat creează concurență neloială în acordarea fondurilor publice.

Susținerea reclamantului, în sensul că laboratoarele private pot contracta cu CNAS și deconta analize de laborator numai dacă dețin acreditarea ISO 17025 sau ISO 15189, în timp ce spitalele nu au astfel de obligație, doar 20% dintre acestea deținând astfel de acreditări, nu este întemeiată deoarece prin contractul

cadru s-au stabilit condițiile acordării asistenței medicale, modalitatea de contractare a serviciilor medicale paraclinice în ambulatoriu, condițiile de acordare al acestora și decontarea acestor servicii de către CAS.

Furnizorii de servicii medicale paraclinice, cum este cazul reclamantului efectuează direct toate tipurile de investigații paraclinice contractate cu CAS și nu încheie subcontractate cu alți furnizori de servicii medicale paraclinice pentru efectuarea unor anumite tipuri de investigații paraclinice .

În drept, întâmpinarea a fost întemeiată pe disp. Legii nr. 95/2006, Constituția României, HG nr. 144/2010, HG nr. 1194/2001, Ordinul nr. 265/2010, OG nr. 137/2000, HG nr. 262/2010.

Reclamanta a depus la data de 03.12.2010 răspuns la întâmpinarea formulată de către pârâtul Ministerul Sănătății prin care a precizat că solicită, în principal, anularea ordinului nr. 265/2010 iar în subsidiar, anularea următoarelor articole: Cap. 1, p.1.2, Anexa 16A, p.6, Anexa 17, art. 3, art. 4, art. 5, art.9 și art. 22, Anexa 17A, Cap. 6 art. 7, Anexa 20-1.

Față de apărarea pârâtului în sensul că nu a fost motivată în fapt și în drept cererea de anulare a ordinului, reclamanta precizează că acțiunea conține motivarea în fapt și în drept, fiind încălcate atât dispoziții din Constituție cât și din Legea nr. 29/1990, fiind prezentate și dovezi din SEAP ale achizițiilor de reactivi efectuate de spitale cu prețuri cu până la 1500% mai mari decât a altor spitale motivat de faptul că ordinul nu n impune un cost maxim al efectuării în regie proprie de analize așa cum sunt impuse de acest ordin laboratoarelor private.

Ordinul în cauză discriminează proprietate privată în comparație cu proprietatea de stat prin menținerea unei stări de concurență neloyală în acordarea diferențială a fondurilor publice prin metodologii diferite și discriminatorii .

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea, cu referire la excepțiile invocate, constată următoarele:

Prin Ordinul nr. 265/408/01.04.2010 s-au aprobat Normele metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2010.

Excepția lipsei procedurii prealabile invocată de pârâta Casa Națională de Asigurări de Sănătate, nu este întemeiată.

Pârâta invocă neîndeplinirea procedurii administrative, motivat de faptul că reclamanta nu a formulat plângere administrativ prealabilă împotriva actului normativ pe care înțelege să îl atace, în înțelesul prevederilor art. 7 din Legea nr.

554/2004 deoarece reclamantul s-a adresat cu o propunere intitulată „Proiect de economisire a 43 min eur/an din fondurile acordate de Casa Națională de Asigurări de Sănătate unităților publice medicale (spitale, direcții de sănătate publică, centre de transfuzie, institute de igienă) pentru efectuarea analizelor de laborator în regie proprie prin metodologie de calculare și raportare semestrială către C.N.A.S. a costului unitar și a soluției optime a testării analizelor de laborator, în regie proprie sau prin subcontractare flexibilă, proiect înregistrat sub nr. 4149/26.05.2010 iar prin adresa nr. 4149/06.06.2010 s-a comunicat reclamantei punctul de vedere.

La dosarul cauzei, reclamanta a depus adresa nr. 4149/06.06.2010 emisă de pârâtă și adresa nr. 86790/19.07.2010, prin care s-a răspuns memoriului înregistrat sub nr. 38793/2010, memoriu pe care Curtea îl apreciază că are conținutul unei plângeri administrative, deoarece, pârâta, a justificat modalitatea de contractare a serviciilor medicale paraclinice, condițiile de acordare a acestora, precum și decontarea acestor servicii de către casele de asigurări de sănătate reglementate de Contractul-cadru pentru anul 2010 și Normele metodologice de aplicare a acestuia, aprobate prin Ordinul nr. 265/408/2010.

Combaterea punctelor de vedere exprimate în Raport s-a realizat de către pârâtă prin invocarea dispozițiilor acestui ordin contestat.

În principiu, aceleași apărări sunt invocate în întâmpinarea depusă la dosarul cauzei.

Legea specială nu impune ca sesizarea făcută către emitentul actului să îmbrace o anumită formă, iar în ceea ce privește conținutul sesizării, rezultă cu prisosință că reclamația administrativă se referă la anumite dispoziții ale ordinului contestat.

Pe de altă parte, din interpretarea dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 554/2004, rezultă că sesizarea reclamantei (în acest caz s-a intitulat Raport) trebuie făcută anterior promovării acțiunii la instanța de contencios administrativ, adresată autorității publice care a emis actul administrativ cu scopul revocării actului în ceea ce privește reglementările contestate.

Reglementarea art. 7 este justificată, reclamantul încercând prin memoriul adresat ambelor pârâte emitente să obțină o cale mai rapidă de restabilire a legalității ordinului.

Cu referire la excepția lipsei de interes din partea reclamantului, invocată, Curtea apreciază că nu este fondată, reclamantul justificând un interes propriu în promovarea prezentei acțiuni, justificat prin invocarea printre temeiurile de fapt,

existența de plafoane maxime admise diferite între sistemul public și cel privat și alocarea în mod discriminatoriu a fondurilor de către cele două părți către laboratoarele private în comparație cu fondurile alocate unităților publice medicale. Se mai invocă și faptul că, condițiile de eligibilitate pentru semnarea contractului cu laboratoarele private includ obligativitatea deținerii acreditărilor ISO 17025 sau ISO 15189.

Având în vedere aceste considerente, Curtea va respinge excepțiile lipsei procedurii prealabile și a lipsei interesului invocate de pârâta C.N.A.S.ca fiind neîntemeiate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea de suspendare formulată de reclamanta **SC TODY LABORATORIES SRL**, cu sediul procesual ales la SC „Urban și Asociații” SRL, București, B-dul Preciziei nr. 1, et. 4, sector 6, în contradictoriu cu pârâții **MINISTERUL SĂNĂTĂȚII, PRIN MINISTRUL CSEZE ATILA**, cu sediul în București, Intrarea Cristian Popișteanu nr. 1-3, sector 1 și **CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE, PRIN PREȘEDINTE DR. NICOLAE DUȚĂ**, cu sediul în București, str. Calea Călărașilor nr. 248, bl. S19, sector 3, ca neîntemeiată.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică azi, 21.01.2011.

**PREȘEDINTE
STOICHIN DORINA**

**GREFIER
BADEA CRISTINA**

G. cu originalul.

Red. SD

Tehnored.BC

5 ex./01.03.2011